

Nordafrika. Den britiske 8. arme begynte sitt angrep mot Rommels stillinger i Marath-linjen lørdag kveld. Operasjonene fortsetter etter planen, og utviklingen foregår tilfredsstillende for de allierte styrker. Dagens kommunike fra det allierte hovedkvarter i Nordafrika melder at det er kommet til heftige kamper, og at fienden har satt inn sterke motangrep som alle er blitt slått tilbake med store tap for fienden. Inntil middagstider igår hadde brittene tatt 1700 fanger, mest italienerne. Brittene rykker også fram vestfra og står nær el Hama. Forvete heftige angrep pågår både fra øst og vest, og de allierte flystyrker reiser konsentrerte angrep mot fiendens stillinger. - Bak Marth-linjen i Gafsa-avsnittet rykker de amerikanske og franske tropper videre fram mellom Gafsa og Schott el Djerid. Etter inntagelsen av el Guetar rykker de videre i syd-østlig retning og rett østover langs jernbanelinjen til kysten. Byen Sened ble inntatt igår, og idag meldes at også Maknassy er på de alliertes hender. - I Nordtunisia foregår det bare lokale kamper. - En medrediger skriver om angrepet på Marathlinjen at den 8. britiske armés framrykning fortsetter etter planen, og at man må regne med at Montgomerys planer er meget nøye utarbeidet. Det har vært en hård oppgave, fortsetter han, å bryt inn i fiendens forsvarslinjer, de britiske styrker måtte forserer en dyp og stor kløft under kraftige angrep fra fienden. Kampene er heftige og harde, men utvikler seg tilfredsstillende for oss. - Tanks og panservogner og alle slags transportor bak fiendens linjer blir ustanselig utsatt for allierte konsentrerte luftangrep. Sør for el Hama ble 32 fly truffet i luftkamper, 9 av dem ble fullstendig ødelagt. Flere kjøretøyer ble ødelagt ved angrep fra lav høyde. - Fra Madrid meldes at Hitler har sendt en hilson til Rommel der han uttrykker sin overbevisning om at de tyske tropper i Marath-linjen og Nordafrika forøvrig vil utvise den samme tapperrhet som den 6. arme ved Stalingrad. - Det meldes at den tyrkiske militærdelagssjon vil reise fra Alger gjennom Tunisia og besøke kampearådene i dette land.

Flanngrep. Dokkene i Palermo er igjen blitt kraftig bombet. Det ble observert bombe-treff både på skip og kaianlegg. Tunge britiske bombe-fly har angrepet Napoli natt til lørdag og natt til søndag. 26 fiendtlige fly ble ødelagt mot 7 egne. En av våre flyvere ble reddet. - Mellom Sicilia og Tunisia er en fiendtlig konvoy angrepet, og allierte bombe-fly opnådde bombetreff på et transportskip, et forsyningssskip og et eskorteringsfartøy. - Britiske bombe-fly har rettet kraftige angrep mot flåtehavnen St. Nazaire på Frankrikes vestkyst. Et fly savnes. Jernbanemål ved Morlaix i Bretagne ble angrepet for tredje natt på rad, dette tokt foregikk uten tap av egne maskiner. Igår rettet svære amerikanske bombe-fly dagangrep mot Wilhelmshafen. Angrepet møtte sterk motstand fra tyske jagerfly, flere av dem ble skutt ned. 3 amerikanske fly gikk tapt. De britiske Mosquitos blir brukt som langdistansefly, og har skutt ned to Ju 88 over Biskayabukten. - En flymedarbeider skriver at de tyske ubåter i Biskayabukten har sin fulle hyre med å slippe igjennom uten å bli oppdaget av speiderpatruljer fra den britiske kystkommando. Straks en ubåt blir oppdaget, vil den bli møtt av hurtigst 2-motors jagerfly i verden.

Russland. Det tyske press i Donetsavsnittet er slakket av etter hard motstand fra russernes side. Trass i voldsomme offensiver fra tyskernes side har de ikke klart å innta noen store tap punkter på østsiden av Donets, mens russerne fremdeles holder sine stillinger ved Tsjugujev. Etterat russerne har evakuert Bjelgorod har de forskanset seg i nye stillinger øst for byen. Harde kamper pågår på dette avsnitt, tyskernes angrep blir slått tilbake. På midtfronten fortsetter russerne sine to fremstøt mot Smolensk. De har inntatt den viktige byen Durovo på hovedjernbanelinjen mellom Vjasma og Smolensk. Midnatts- og middagskommunikat idag melder at flere beboede strøk nord for Smolensk er befrikket. - Den schweiziske presse letterliggjør Hitlers opplysning om at bare 52 tusen tyskere skulde være falt på østfronten. Hvis denne påstand skulde være riktig, må de tidligere tyske offentlige kommuniker være sterkt overdrevne. Når tapene har vært så små, hvorfor må da den totale arbeidskraft i Tyskland mobiliseres? Og hvorfor må Tyskland tvangsinnføre hundre tusener av arbeidere fra andre land?

Statsminister Churchills tale er blitt hilst med begeistring i Russland, og det blir gjengitt utdrag av talen over flere spalter i de russiske aviser. I kommentarene gir man sin tilslutning til statsministerens 4-års plan for gjenoppbygningen av sosiale og økonomiske reformer i Europa etter krigen, og uttrykker sin glede over Churchills ord.

Italia. Over Schweiz meldes at tyske eksperter blir sendt til Italia for å ha overoppsynet med det italienske kystforsvar. Grunnen skal være at den tyske rustningsminister, Speer, har uttrykt sin misnøye etter sitt siste besøk i Italia.

Norge. Svenska Socialdemokraten skriver en artikkel om tyskernes nervøsitet i Norge.

Historien er full av tilfeldige sammenreff, små episoder, betydningsløse i og for seg, men dog milepøler som peker mot de store hendelser og er med på å danne de viktigste resultater. Et av disse sammenreff. fant sted siste søndag. Helt uavhengig av hverandre, med litt forskjellige emner, og på samme dag holdt såvel Adolf Hitler som statsminister Churchill en kringkastingstale til sine folk og allierte. Kanskje ingen verdenshistorisk begivenhet, men det er faktisk første gang man fikk anledning til å høre de to viktigste røster i Europa umiddelbart etter hverandre. Påny ble man overbevist om den avgrunn som skiller de to hovedantagonister. Etter de nesten av-sindige skrik fra lederen av "herrefolket", skrik som må ha virket opprivende selv på prøyssiske nerver, var det en velsignelse å høre "den fordrukne plutokrat-lordens" rolige, beherskede og manende setninger. Lvert ord ga et bilde av et folk som spenner alle sine krefter for å knuse den terror som hersker i Europa i dag, og som ved målbevisst arbeid vil bygge opp en verdensorden som er verd av ofre den har kostet.

Bak Hitlers tale sto et tomrom, mørkt og heslig! Bortsett fra den latterlige løgn om at tyskerne bare har tapt en halv million falne hittil i krigen - vi vet om et par hundre tusen bare i Stalingrad - inneholdt talen kun skjellsord og trusler. Ikke et ord om fremtiden, ikke en setning som kunne trøste de sørgende mødre og hustruer; angivelig en lovprisning av de falne helter, men i virkeligheten et forsvar for "helten over alle helter" - Adolf Hitler. Man kan i sannhet synes synd på det tyske folk som har stirret seg blind på en avgud og som nå føler Ragnarokks kalde gufs omkring seg.

Et ganske annet inntrykk av makt og besindighet ga statsminister Churchills tale, Churchill ga ingen løfter, og han forespeilet ingen bratt avslutning på krigen. Som vanlig var han sterkt reservert i sine uttalelser om krigens gang, men han tegnet et klart bilde av det arbeide som allerede i dag utføres med planer for å samle alle krefter i gjenoppbyggingen etter krigens slutt og for å unngå det kaos som preget årene etter den første verdenskrig. Utenrikspolitisk nevnte han planen om et forbund av nasjoner i Europa, støttet av vepnede styrker, hvor småstatene hver for seg, eller muligvis ordnet i grupper, vil kunne gjøre sin innflytelse gjeldende gjennom sine representanter. Et lignende forbund vil kunne dannes av de asiatiske stater. Innenrikspolitisk snakket han om omfattende reformer som vil berøre hvert område av folkets liv i hele sin bredde - skolevesen, sociale trygder, helsearbeide, boligsaken, eventuell arbeidsløshet, sentralisering og rasjonalisering av industri og håndverk, fremme av det individuelle initiativ i samarbeid med staten, kort sagt enhver detalj i det daglige liv. Landets beste hjerner er beskjertiget med disse etterkrigsproblemer, og den dag vi ser Hitler falle vil vi også se et maskineri satt i verk som i løpet av noen få år vil kunne gjenoppbygge alt det som er ødelagt, ikke bare i Storbritannia, men også i de andre krigsherjede land. Vi vil se en industri vokse opp som på kort tid vil kunne forsyne menneskeheten med alt det som mangler i dag, og som vil hjelpe folkene til å nå og forbigå den kulturelle og økonomiske levestandard som hvert folk hadde før nazismen la sin klamme og "beskyttende" hånd over Europa.

Men, sa statsministeren, alt dette er et arbeide for og under freden. I mellomtiden, sa han, "Let us get back to our job, job of beating Hitler!" Ganske rolig, uten å heve stemmen, sa Churchill disse ord, men det lå en mektig besluttsomhet bak ordene, en makt som må ha fått det til å gå kalt nedover ryggen til helten Hitler, forutsatt at han hadde beroliget sine nerver tilstrekkelig til å kunne høre BBC's utsending.

Ja, "Let us get back to our job" - la oss i våre fantasier om freden ikke et øyeblikk tape av syne det mål vi arbeider for idag, å knuse og tilintetgjøre Hitler og hver avskygning av hans herrevelde. Passiv motstand er vårt løsen, men dette betyr ikke at vi skal være passive i våre tanker. Det er ikke nok bare å klistre navnet "jössing" på seg og slå seg til ro med at "England seirer jo så allikevel". Gransk din innerste sjel: har du holdt rene, klare linjer? Har du ikke her og der gjort et lite sidesprang, en liten avbøyning for å lette din vei, og dermed gitt fienden en aldri så liten innrømmelse? Spør deg selv, og vær ærlig i ditt svar - dette er din jobb i dag! Churchill sa at vi står med begge ben plantet fra veien til de siste tre års skyggeskadel til fredens solbelyste høyder. Mere enn noe annet gir dette oss en anelse om at krigen snart er slutt. Churchill har aldri brukt så sterke ord før - men krigen er ikke slutt ennå! Vi er på vei mot høydene, men vi har ikke nådd dem ennå! Og veien kan bli lang og vanskelig nok, gjør den så ikke vanskeligere enn nødvendig. Husk at enhver liten svakhet, enhver innrømmelse er en seir for fienden, en vunnet trening som øker byrden for den som går den rette vei, og uvegerlig sinker hele folket i å nå sitt endelige mål: Fred, men fred i frihet! - Hver på sin kant kjemper menneskene sin forbitrede kamp mot tilintetgjørelsen. Vår kamp her hjemme er inne i oss selv, vær da sikker på at du bruker alle dine krefter, hele din styrke i denne kamp. Dette krever Norge av deg idag, og er du en nordmann, svikter du nok ikke.

Churchill endte sin tale med å meddole at den 8. britiske arme hadde begynt sitt storangrep i Tunis. Det var et øyeblikks stillhet før hallomannen avsluttet sendingen; denne stillhet - mett med inntrykk av en mektig personlighet - syntes vi igjen å høre hans manende ord: "Let us get back to our job and do it!"